

ser lingua non é fácil

Alsacia

Alsacia 1648-1945

Durante mais de 1.000 anos a variedade xermánica foi a única utilizada nestas terras até que en 1648 unha grande parte da rexión vai parar ao Reino da Francia.

Coa Revolución francesa iníciáanse políticas destinadas a impor o francés como a única lingua da República. O revolucionario Bertrand Barère afirmaba en 1794:

"Le fédéralisme et la superstition parlent bas-breton, l'émigration et la haine de la République parlent allemand; la contre-révolution parle italien et le fanatisme parle basque. Cassons ces instruments de dommage et d'erreur."

"O federalismo e a superstición falan baixo-bretón, a emigración e o odio á República falan alemán; a contra-revolución fala italiano e o fanatismo fala basco. Quebrems estes instrumentos de dano e de erro"

Até a 2ª Guerra Mundial, Alsacia muda de soberanía varias veces. Segundo a domine a Alemaña ou a Francia, as políticas lingüísticas e culturais serán extremadamente proclives a unha ou a outra lingua.

Alsacia de 1945 até hoxe.

Desde 1945, acabada a II Guerra Mundial, a Alsacia pertence a Francia.

A variedade alsaciana é proscriba na escola, os escolares son castigados cando o usan nas aulas e é considerado un atranco para o progreso persoal mais, sobre todo, será vista como unha vergoña nacional pola sua ligación coa lingua alemá. Todo isto provoca que a transmisión familiar da lingua fiquen moi deteriorada.

O eslogan promovido polas autoridades francesas é **"Le français c'est chic"**.

Por volta de Maio do 68, unha nova xeración toma consciencia da situación lingüística. Aos poucos, a contestación aumenta, novas organizacións e xornais son creados e vaíse espallando a idea de o alsaciano representar un elemento do patrimonio e o alemán estandar unha utilidade que é preciso difundir.

En comezos de 80, os partidos políticos integran progresivamente as demandas rexionalistas nos seus programas.

Hai poucos anos, as primeiras aulas bilingües, con paridade horaria, teñen sido creadas.

O vento parece ter mudado, ora... será tarde de mais?

Falantes en 1900 - 95%

Falantes en 2001 - 61%